

kajo na kolenih eden memo drugega. Če pri njih imeniten mož podložnega sreča, podložni na kolena pade in s čelom tako dolgo na zemljo terka, da je uni zginil. — V Jesi, kjer so ljudje bolj mlačne kervi kakor v Nifonu, se napravi tistemu, kateri se sreča, prostor tako, da se pozdravljavec na zemljo vsede, uni pa ravno to stori in le zarobljen človek se dalje podá, priljuden pa ostane na sedežu, zatoraj ima ondi leto 80 tednov, kajti se jih 28 na posedanje zarajta! — Bolj korenjaško se pozdravljajo Papuas-Zamorci v znotranjem Borneo. Ti hitijo, kadar eden drugega zagledajo, kot divji razkačeni kozli, eden nad drugega in butajo in terkajo se z glavami tako dolgo, da eden ali drugi omedli in na pol mertev na zemljo telebi!

Vijanski Ivan.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Postojne. Na povratku iz Laškega v Prago je preteklo saboto zvečer presvitla cesarica Maria Ana (žena presv. ces. Ferdinanda) prišla v Postojno, kjer je čez noč in v nedeljo celi dan ostala in še le v ponedeljek zjutraj proti Ljubljani odrinila. Pobožna Gospá je bila v nedeljo dvakrat pri sv. maši, in kakor ji je Postojna sploh, ji je dopadla še posebno naša, sedaj res lepo ozaljšana cerkev tako, da je častitemu gospodu dehantu s pohvalo njegove skerbí za olepšavo božjega hrama izročila 50 svetlih Napoleonov (to je še čez 400 gold.) za cerkev. Bivala je visoka Gospá v Doksatovi gostivnici in je z vso postrežbo, kakor smo za gotovo slišali, prav zadovoljna bila.

Iz Železnikov 24. okt. — Kako je ogeljni sopúh in sosebno prvo hlapenje plavžev človeškemu zdravju škodljivo, smo se tu te dni z žalostjo prepričali. Jože M. iz bohinske Bistrice domá, mojster pri plavžu, človek prav korenjaške postave in v najlepši možki dobi, se je podal prednočnim po opravljenem delu nekoliko v bajto za plavžem ležečo, da bi ondi ene trenutke zadremal, preden se k večerji podá. Kmalo zatem ga pride pomagavec pri plavžu klicat k večerji, in najde ga na ležišču sedečega. „Pusti me še nekoliko“, mu reče M., na ležišču sedeč, na ktere besede se pomagavec oddalji. Čez nekoliko časa gré ga zopet drug fužinsk delavec klicat, pa strah ga prevzame, ko M. postrani slonečega in že vsega terdega najde. Sopúh od plavža in oglja ga je bil zadušil in vsa človeška in zdravniška pomoč je bila zatoni, sklicati ga zopet v življenje. Danes smo ga zagreblí. Naj mu sveti večna luč!

J. Levičnik.

Iz Ljubljane. — V srédo so postavili z veliko cerkveno slovesnostjo lep in umetno iz želéza vlit križ na grob rajncega ljubljanskega prošta in bivšega poglavarstvenega svetovavca, gosp. dr. Simona Ladinig-a. — Nj. c. k. visokost Nadvojvoda Ferdinand Maximilian, cesarjev brat, so, ko so se s Svojo vzvišeno nevesto, Nadvojvodinjo Karoline skozi Postojno peljali, ubogim ondašne fare 100 fl. darovali.

Novičar iz raznih krajev.

Njegovo c. kr. apost. Veličanstvo, Cesar so, kakor je za gotovo slišati, dovolili, da se ima sopet državna loterija v prid dobrodelnih naprav osnovati, in da se bodo vspéški tajiste po razméru za zidanje nove bolnišnice v Zagrebu porabili. — C. kr. dnarstveno ministerstvo je naznanilo, da je cesarski rudnik za žveplo in premog Radobojski na Horvaškem privatnim obertnikom na prodaj. — Druga polovica mesca septembra in celi mesec

oktober sta bila kaj sovražna večjim trgovcem; po versti so šli v večjih mestih skorej po vsih deželah, zlasti v večjih mestih, na kant, in vedno je še tu in tam brati kaj od háb, kjer je sovražna osoda ostudno „sollen“ na čelo pritislila. — Iz Italijanskega dobivamo žalostne novice o škodah, ktere so poslednje dni silne povodnji, zlasti v Lombardii in v Piemontu naredile. Reki Tesin in Pad sta se tako narastle, da ste jéze ob bregovih raztergale, se po polji razlile in silno veliko škodo naredile. V Piemontu je reka Sturia enako razsajala in železnice podérala. — Brati je, da bo zbor v Parizu zastran urédbe Moldove in Valahije že v prvi polovici mesca novembra svoje sêje začel. — Vroče poletje je minulo in hladnejša jesen je prinesla tudi hladnejše vreme — v Moldovo in Valahijo. Tu ko tam sta se divana, to je deželna zbora, izgovorila za samostojnost (pa vendar pod turškim cesarstvom po starih pogodbah!), neutralnost in za zedinjenje pod dédnim knédom in za ustavno vlado. Tako je sklenil jug, séver je pa začel drugače pihati. Najnoveji novičarji namreč donasajo novice, da je k avstrijski, angleški in turški diplomaciji že pristopila pruska, namreč zoper zedinjenje, piemonteška je na poti, enako storiti, in rusovsko je začela neka groza sprehajati, ker spoznava, da bi si po zedinjenji z imenovanimi pogoji samo prekučijsko gujézo na svoji meji na glavo nakopala. Samo francoska še stoji pri starem. Pa tudi nji je začelo neki že po glavi šuméti, ker je zvedla, da se ne more več na rusovsko zanašati. Francozki cesar sam se neki grozí nad valahijskem divanom. Pripoveduje se, da so se Rumuni s svojimi presilnimi tirjavami sami opárilí, francosko vlado pa v hudo zadrego pripravili. Da se je mnogo v tej reči spreobrnílo, pričuje že jasno to, da je Rešid paša, ki je mogel po moldavskih prvih volitvah odstopiti, sopet, kar je bil, véliki vezír. — „Serbske novine“ razglašajo imena starostnikov, kateri so prosili, jih iz zbora starostnikov izpustiti, kar jim je knez dovolil. Sédem jih je. Kakor je brati, se je serbski knez ta čas prav možko obnašal. Imena mož, kateri so bili zarote deléžni in zavoljo tega tudi v ječi séde, so: Predsednik starostnikov, vitez Štefanović, starostnika: Radovan Damjanović in Pavl Janković, colnijski urednik Miloš Mrzailović, trgovec Nikola Belly in Petrović, kateri je bil zavoljo umóra ubéžen. Med zapertimi je tudi več popov, Moldo-Valahov, Černogorcov in drugih. — Iz Lizabona, stolnega mesta portugalskega kraljestva dohajajo žalostne novice, da ameriški (rumeni) mačuh ondi huje in huje razsaja. Zanesli so ga iz Amerike z kožami. — Blizo Dunaja se je priménilo, da je neki kmetovavec v zmóti njivo svojega soseda obdélal in jo tudi obsejal. Kdo bo neki žel in čigavo bo prihodnje žito? Po postavi tistega, čigar je njiva. — Poslednje dni je bila še velika stiska za dnarje med kupei. Tu in tam je prišel sopet marsikter na kant.

Povabilo.

Prihodnji četrtek, 5. dan novembra, bo na vertu c. kr. kmetijske družbe na Poljanah v Ljubljani konecletna preskušnja kmetijskih učencov, dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 6.

Vsi prijatli kmetijstva so povabljeni poslušati priti, kako se bojo izpraševavni učenci obnašali; izpraševanje je po navadi v domačem jeziku.

Odbor c. k. kmetijske družbe v Ljubljani.

Fid. Terpine,
predsednik.